

τεμαχίων λίθων ή συνδεδεμένους διαφοροτρόπων. Άπο της στιγμής ταύτης ή χρήσις τοῦ σιδηροδρόμου ήρξατο.

Ένυπηρχεν δύμως ἔτι μεγάλη ἔλλειψις. Ἐπέτυχον μὲν δι' ἐνὸς ἵππου νὰ σύρωσι μέγα ράβρος, ἀλλ' οὐδόλως ἔσχον καὶ αἴξησιν ταχύτητος. Η ἐφεύρεσις αὕτη τοῦ σιδηροδρόμου ἐτελειοποήθη παρ' ἄλλους διότι τῷ 1769 δ Οὐάτ (Watt) ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποιήσῃ θαυμασίως τὴν ἐλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ. Τῷ 1770 ἐγένοντο πρῶται δοκιμαὶ ἀτμομηχανῶν ἐφ' ἀμάξιν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ Κουνιώ, μηχανικοῦ, δὲν εἶχον δύμως λύσει καὶ τὸ πρόβλημα, δύναστατοις ἔτι ἀλυτον ἐπὶ τῶν ἀεροπόρων σφριτῶν, τὸ τῆς δυνατῆς διευθύνσεως. Ἔδιδον εἰς τὴν ἀμάξιν κίνησιν, ἀλλ' οὔτε νὰ τὴν διευθύνωσιν ἡδύναντο, οὐδὲ νὰ τὴν σταματήσωσιν.

Ἐπεκνειλημμέναι ἀπό πειραι καὶ τελειοποιήσεις τοῦ μηχανισμοῦ ἔφερον πρὸς τὸν σκοπόν. Τῷ δὲ 1804 ἀτμάμαξα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Βιβνάν καὶ Πιχάρδου Τρεβίθικον κατασκευασθεῖσα ἔσυρεν ἀμάξιας πεφορτισμένας ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Merthyr Thydwill.

Καὶ δύμως ἡ ἐφεύρεσις δὲν ἐτέθη ἀμέσως εἰς πρᾶξιν, διότι ἐπεκράτησεν ἡ ἐσφαλμένη δόξα, διτοὶ οἱ τροχοὶ ἀτμαμάξης συρούσσης μέγα ράβρος ἥθελον στρέφεσθαι περὶ ἔσυτοὺς ἀνευ πρὸς τὰ πρόσω πορείας, ὡς μὴ οὔσης ἴνκην τῆς ἐκ τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν προστριθῆς νὰ φέρῃ ἀντίστασιν. Ἐνώπιον τῆς πεπλανημένης ταύτης θεωρίας ἐσταμάτησεν ἡ θαυμασιωτέρα ἐφεύρεσις! Παράδοξος ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφ' ἐνὸς δεικνύει τὸ μεγαλεῖόν της, ἀφ' ἑτέρου τὴν σμικρότητά της!

Διάφορα πρωτότυπα ἀτμαμάξῶν κατασκευάσθησαν τῷ 1811 ὑπὸ τοῦ Πλενικώπ, τῷ 1812 ὑπὸ τῶν Ο. καὶ Λ. Σχρυμπάν καὶ τῷ 1813 ὑπὸ τοῦ Βρουντών. Κατὰ τὰ τρίχα ταῦτα ἔτη ἡ πλάνη ὑφίστατο ἐζήτουν διὸ τῶν μηχανισμῶν νὰ ἐπιτύχωσιν ἀντίστασιν. Τέλος ἐπεκρύθη φῶς διὰ τοῦ κ. Βλακέτ, ἀποδείξαντος, διτοὶ ή ἀντίστασις, ἦν ἥθελε παρέχει ἡ τραχύτης καὶ τοῦ λειτέρου εἰς τὸν δρυθαλμὸν σώματος ἥτο ἀρκετὴ νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Τότε δι' ἀτμαμάξης τοῦ Στεφενσών κατασκευασθείσης ἐν ἔτει 1814 εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Killingworth ἀπεδείχθη, διτοὶ ή προσκόλλησις τῶν τροχῶν ἐπὶ τῆς τροχιᾶς παρεῖχεν ἀρκοῦσσαν ἀντίστασιν. Ἐκτοτε ὁ μηχανισμὸς τῶν ἀτμαμάξων πολλαχῷς ἐτελειοποιήθη. Πρῶτον δὲ τῷ 1829 εἶδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Λιθερπούλ καὶ Μάγκεστρικής ἀτμάμαξην διατρέχουσαν 10-12 λεύγας τὴν ὥραν (τῆς λεύγας λογιζούμενης πρὸς 4,000 μέτρα.) Ή κινητικὴ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἐδαμάσθη, καὶ δ ἀνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἀτμάμαξην ὡς ἵππον.

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ πρώτη ἀρχὴ τῶν σιδηρο-

δρόμων, ὑφ' ὃν διασχίζεται σήμερον ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀμερική, καὶ διὰ τῶν ὅποιων διαδίδεται καὶ προάγεται καθ' ἐκάστην δ πολιτισμός. **

Η ΧΑΡΑ

Ζητῶ τὴν χαρὰν πότ' ἐδὼ πότ' ἔκεινοῦ εἶναι, εἰπέτε μοι ποῦ κατοικεῖ; Δὲν εἶναι εἰς λόφους κ' εἰς ὅρ' ὑψηλά. Εἰπέτε μοι, ποῦ ἡ μορφὴ της γελᾷ;

Εἰς βέβην κοιλάδων ἐπήγα ζητῶν· τὸν ὕπαλλον εἶδα ποῦ πίπτει κροτῶν, καὶ παίζει καὶ σύρει νερὸν καθαρό, μαζῇ των δὲν ἔπαιζε πλὴν ἡ χαρά.

Ἐξητησ' αὐτὴν εἰς σκιάς τῶν δασῶν. Εγέλων τὰ φῶτα ἀστέρων χρυσῶν, πτηνῶν ἐκελάδ' εἰς μυρσίνην χλωράν, πλὴν ἔψαλλε θρήνους καὶ σχί χαράν.

Ἐξητησ' αὐτὴν εἰς εὐθύμους κορούς, εἰς δείπνων θαλάμους λαμπρούς κ' ἥχηρούς, εἰς φῶτα, εἰς σκεύη γρυσσᾶ κ' ἀργυρᾶ, πλὴν οὐτ' εἰς αὐτὰ δὲν εὑρέθ' ἡ χαρά.

Τὴν ἔφθαστα τέλος, τὴν εὗρον μαρτίν, μικράν εἰς χωρίου κοιλάδα μικράν. Τριγύρῳ της εἶχε παιδὶ ἀρκετά, κ' ἔπηδα μ' ἔκεινα κ' ἔγελα μ' αὐτά.

Ποῦ εἶσθε, καλὸι παιδικοὶ μου καιροί! ἔφωνακα τό τε μὲ στήθος βαρύ. Πλὴν μόδις τὴν εἶδα, πετὴ ἡ χαρά· καὶ αὕτη ἡν ἡ πρώτη κ' ἐσχάτη φορά.

GOETHE.

Α ΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τὸ κυθερώνην θέλει εἶσθαι πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸ μεγαλήτερον ἔργον τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, καὶ ἔνεκα τούτου ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκην τῆς θοηθείας τῶν ἔζοχωτέρων ἀνδρῶν. Καὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας Ἰδιον εἶνε, ὡστε ἀνδρες τοιοῦτοι νὰ προσκαλῶνται καὶ διατηρῶνται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, διότι, οὔτε θεσμοθεσίαι, οὔτε ἐγγυήσεις οἰκιδήποτε δύνανται ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτούς. Ἀλλὰ καὶ οἱ τύχης τοιαύτης ἔξιοι ἀνδρες δεικνύουν ἀδυναμίαν, κυριεύομενοι ἀπὸ κάμπτον ἡ μελαγχολίαν. Ή ἐντολὴ αὐτῶν εἶναι ἡ ἐργασία, ή ἀμοιβὴ αὐτῶν εἶναι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, εὑρισκομένη πάντοτε ἐν τῇ ἐργασίᾳ. (Γκιζώ.)

* * * Η γυνὴ εἶναι δη ἀσθενές, εὐπαθής, ἐτοιμόδακρο, δη ὅπερ δ ἀνήρ ὁ δρεῖται νὰ περιποιηται, νὰ ὑπηρετῇ, νὰ βοηθῇ καὶ περιβάλλῃ διὰ τῶν ἔαυτοῦ φροντίδων, οὐ τινος δρεῖται νὰ στερεοποιῇ τὸν χρακτήρα, νὰ διαπλάτῃ τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψῶν αὐτὴν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν Ἱερῶν τῆς οἰκογενείας καθηκόντων νὰ τὴν μυσταγωγῇ ἐπὶ τέλους εἰς τὸν μοναδικὸν αὐτῆς ἐν τῷ θίρῳ προσρισμὸν, διτοῖς εἶναι δ τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρός. (Micheler.)

1. Μετάφραση: Λ. Ρ. Ραγκαδή.

ΑΘΗΝΑΣΙ. — ΤΥΠΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ, ΟΩΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, 4.